



תת"ע 14191/03/20 - חסון תאימור נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 14191-03-20 מדינת ישראל נ' חסון תאימור
תיק חיצוני: 10153876304

מספר בקשה: 3

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

חסון תאימור

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.12.20.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט בקשת המבקש מיום 24.1.21 ממנה עולה כי פסק הדין הובא לידיעתו; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-7 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה ביום 21.5.20 למבקש - בהעדרו למי שגר עמו בבית, וחתימת המקבל מופיעה על גבי אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה החתום; והמבקש לא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק



בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפת (מחוזי חיפה) 8535-08-19 **קעדאן נ' מדינת ישראל**, 16.9.19; עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019).

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). ויפים לענייננו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב בעברו התעבורתי. משהגיש המבקש בקשה להישפט, בית המשפט אינו כבול לסכום הקנס המקורי; ופסילה על תנאי בגין עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה, כאשר מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות דומות, אינה חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת; ואין בעונש שנגזר כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"א, 02 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.